

Слушащъ внимателно войвода
 Селско невинно жално сказанье
 Люто страданье своего рода
 С' тяшк' отговори имъ въздыханье:

„Ваш' угниѣтенье ми е познато!
 Всѣкое срѣдство 'сѣмъ искусилъ,
 Нѣсѣмъ пожалилъ сребро и влато
 Волѣ обаче нѣсѣмъ случилъ!

„Истинна ревность, любовь народна,
 Твърдо рѣшенье и постоянство,
 Мажеска душа и благородна
 Турско не търпятъ тяшко робство!

„Българскы бѣдны днешняъ народъ
 Вѣкове толко под' турско иго,
 Горше от' африканскій робъ
 Тяжи недвижно н' усѣща зло!

„В' студно уныніе злѣ впаднѣлъ
 Грыцкы духовникъ в' робство г' убавя
 Просто му пустовѣрье вдѣхнѣлъ
 Звѣрско иго в' божы гнѣвъ му притваря!

„Часто му казва онъ“ Султаново
 Дайте Султану! Богу богово!
 „Кой до край търпи ще се спаси
 Царство небесно ще се сподоби!“